

häpeänkö himoani kiroanko kaipuutani jos käsiini ilmestyneet rypyt voisivat huutaa ne sanoisivat: hävetkää, te jotka veitte minulta mahdollisuuden ihojen leikkiin aikanaan kierikää syyllisyydessä te kaikki, jotka jätitte minuun tämän pohjattoman ikävän enkä kuitenkaan voi tehdä mitään poistaakseni nämä kiduttavat merkit menetetystä palleani kouristelee tyhjän sylin painosta minun täytyy jaksaa kantaa tätä tulvaa sisälläni, koska loputon epätoivo rakensi janoisten silmiäni taakse polttavan paahteiset padot pakahdun paljoudesta, jota sinä et tunnu kaipaavan siksi ylipaisuneen sydämeni astinlautana on tänään raastinrauta jotta uskaltaisit maistaa minua edes raastettuna